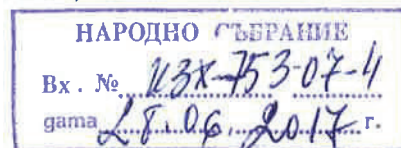

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА КОНКУРЕНЦИЯТА

София 1000, бул. "Витоша" № 18, Тел.: 02/ 935 6113; Факс: 02/ 980 7315

Изх. № 138-976.....

Дата 26.06.2017.....

ДО
Г-ЖА ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ПАРЛАМЕНТАРНАТА КОМИСИЯ
ПО ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ

Относно: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за храните, сигнатура №754-01-7, внесен в Народното събрание на Република България на 18.05.2017 г.

УВАЖАЕМАА ГОСПОЖО ТАНЕВА,

Във връзка с постъпило в Комисията за защита на конкуренцията (Комисията, КЗК) искане за становище по законопроект за изменение и допълнение на Закона за храните концесиите, сигнатура №754-01-7, внесен в Народното събрание на Република България на 18.05.2017 г., изразявам следното:

С Решение №228 от 28.02.2017, постановено по адм. преписка №КЗК-914/2016, Комисията за защита на конкуренцията вече е имала възможността да изрази своето становище по законопроект за изменение и допълнение на Закона за храните концесиите, по искане на Комисията по икономическа политика и туризъм към 42-то Народното събрание на Република България.

Настоящият законопроект за изменение и допълнение на Закона за храните макар формално нов, е със същия предмет и запазва по същество текстовете на предходното законодателно предложение от 2016 г., по което КЗК вече е изразявала становище за съответствие с правилата на конкуренцията.

На първо място, Комисията поддържа становището си, прието с Решение №228 от 28.02.2017, че въвеждането на разпоредби, които да уреждат използването на понятието „българско“ за целите на опаковането, етикетирването и рекламирането на храни не е необходимо, тъй като тези въпроси вече са уредени на ниво ЕС.

На второ място, задължението за обектите за търговия с храни с годишен оборот над 2 млн. лв. част от количествата на определени групи предлагани продукти да са произведени в България ограничава конкуренцията в няколко аспекта. Тази регулация създава географски бариери за свободното движение на стоки, което е свързано с риск от излизане от пазара на някои чуждестранни доставчици, включително може да доведе до отпадане на продукти, които не са взаимозаменяеми с български. Всичко това е свързано и с редица неблагоприятни

последници за потребителите като ограничен избор, по-високи цени, риск от дефицит на стоки, поради недостиг на български стоки, чрез които да се покрие минималния процент, риск от некачествени продукти в разрез с мотивите за здравето на гражданите. Освен това, разпоредбата не само поставя в привилегировано положение българските спрямо чуждестранните доставчици, но и малките спрямо големите търговци на дребно. Изискването за минимален процент български продукти ограничава и възможностите на търговците на дребно сами да определят стратегията, чрез която да привличат потребителите. Пазарната икономика се основава на взаимодействието между търсенето и предлагането, поради което естествените пазарни механизми, а не регулации биха създали предлагане, което да удовлетвори насрещното търсене. Трябва да се има предвид също, че в действащата нормативна уредба са предвидени средства за защита на българските производители от нелоялни търговски практики от страна на търговците на дребно, поради което не е необходимо въвеждането на допълнителни мерки в тази насока, които ограничават конкуренцията.

На трето място, дефиницията за свежи плодове и зеленчуци, която изключва тези, които не са произведени в България, също може да ограничи конкуренцията, като ограничи свободното движение на стоки, създавайки риск от връщане назад във времето към дефицит на плодове и зеленчуци извън сезона, характерен за периода преди либерализиране на външната търговия.

На следващо място, нормативното определяне на по-кратък срок за плащане за бързоразвалящи се храни представлява допълнителна ненужна намеса в свободата на договаряне, която е възможно да се окаже в ущърб на доставчиците, които е трябвало да защити, при евентуално предоговаряне на други условия по договора.

И не на последно място, подпомагането на българските производители не следва да се осъществява чрез мерки, които не само че не са в състояние да реализират заложените цели, но и ограничават конкуренцията, трябва да бъдат съобразени с правилата за държавни помощи и в рамките на правните възможности, предоставяни от Общата селскостопанска политика на ЕС.

В допълнение към гореизложеното, приложено изпращам Решение №228 от 28.02.2017, постановено по адм. преписка №КЗК-914/2016.

С уважен

ЮЛИЯ НЕНКОВА

Председател на Комисията за защита на конкуренцията

